

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE ULTIEME REIS VAN H. VRIESEMAN

tragikomedie in zes scènes

door

Jo Leemans

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1998

Nr.2462

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

Wettelijk depot D/1998/220/3
ISBN 90-385-0552-3

© 1998 Toneelfonds J. Janssens/Jo Leemans

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

DE ULTIEME REIS VAN H. VRIESEMANEEN TRAGIKOMEDIE IN 6 BEDRIJVEN

ROLVERDELING : 5H , 3 D.

HUGO	35 jaar, timide, onzeker, alleenstaand
JOHN	ong.40 jaar, de buurman, volks en ruw
WERKMAN	ong.35 jaar
LINDA	ong.35 jaar, eenvoudig, alleenstaand
MARIA	ong.70 jaar, bazige moeder van Linda, corpulent
MEVR.STOOP	ong.50 jaar, de bovenbuurvrouw van Hugo
PATER MOERMANS	ong.60 jaar, (schijn)heiligeard
MAN	uit op een avontuurtje, leeftijd is dus onbelangrijk

DECOR

Het decor stelt een alledaags, wat ouderwets appartement voor.

Achteraan in de hoek bevindt zich de keuken, ervòòr de eettafel met de vaas met bloemen .

Vooraan staat de muziekinstallatie, in het midden de bokaal van de vis, een tafeltje met de telefoon en een kerkstoel.

Aan de andere zijkant bevindt zich het salon bestaande uit een 1-zit, een 3-zit en een langwerpige, rechthoekige salontafel. Vooraan opzij staat er nog een tafeltje waar de kandelaar zal op gezet worden en tegen de zijmuur zien we een grote, houten boekenkast.

Achter deze kast situeert zich de deur naar de hal.

Helemaal achteraan zien we de gang naar achteren (slaapkamer, badkamer...), een kast en een kapstok.

Aan de muur tegenover die van de boekenkast, in de eetkamer dus, hangt de foto van Hugo's moeder, ergens zien we ook nog een kruisbeeld.

Er is geen televisie.

BEDRIJF 1

VRIJDAGAVOND

Hugo arriveert op zijn appartement na de dagtaak bij het kadaster,
hij eet een koffiekoek.

Hij draagt een geklede broek, een hemd, een débardeur en een kort regenjasje. Hij heeft een
ouderwetse boekentas en een bosje bloemen bij zich.

Hij sluit de deur, legt de boekentas en de bloemen op tafel en zegt:

HUGO

(tegen foto aan de muur) Dag moeder,

(tegen zijn goudvis) dag Gregorius.

(hij neemt een potje vissenvoer uit zijn boekentas)

Ge ziet Gregorius, ik ben u niet vergeten hé.

Pff, wat een drukte daarbuiten, en iedereen zo gehaast,

't is te merken dat het vrijdagavond is.

(gaat naar foto van moeder aan de muur)

't Was vanochtend killig buiten moeder, ik had misschien beter mijn sjaal omgedaan. En op den bureau, ha ja, dat zou ik nog bijna vergeten, op den bureau was Myriam jarig, ge weet wel, die blonde die naar 't schijnt iets zou hebben met de Jean, onze chef. Nu ja, ik bemoei me daar niet mee, dat weet ge wel hé moeder. We hebben een taartje gegeten en er wat bij gedronken ook. Maar wees gerust moeder, aan de sterke drank ben ik niet aan geweest, nee, nee, ik weet immers goed genoeg dat ik er niet tegenkan. Ik heb een tas koffie gedronken, d'anderen hebben wat gepraat en gelachen en ik heb alles zo'n beetje vanop nen afstand gevolgd. Natuurlijk kwam ook de Miss België verkiezing van gisteravond ter sprake, ge kent ze hé moeder? Ge hadt dat moeten horen, allemaal hadden z'hun commentaar op die meisjes, allemaal, behalve ik natuurlijk. Ge weet dat mij dat niet interesseert hé moeder. Ik vind dat meer een veekeuring. Toen ze me wilden betrekken bij de gesprekken en ze me vroegen wanneer ik eindelijk eens een vrouw zou vinden heb ik me wijselijk teruggetrokken. Als ze zo beginnen ...

Voor de rest is er vandaag niet veel bijzonders gebeurd.

't Was dus ne vrijdag gelijk gewoonlijk op 't kadaster, een beetje zeveren en rustig uitbollen. En vermits er van werken niet veel in huis is gekomen heb ik mijn boeken dan maar meegebracht om alles rustig te kunnen bijwerken.

(hij klopt op zijn boekentas en zet deze naast tafel op de grond)

(terwijl hij zijn jasje ophangt)

En hoe was 't hier moeder? Hebben ons toekomstige burens nog zo'n kabaal gemaakt als gisteren? Ik heb er niks op tegen dat ge wat verbouwingen doet maar toch niet tot 12 uur 's nachts hé moeder?

O ja, voor ik het vergeet, ik heb daarnet een nieuwe das gekocht moeder. En moet ik eens wat zeggen, ge gaat verschieten zene, 't is ne gele. Ja echt waar, ik zag hem in d'etalage liggen en ik dacht bij mezelf: "da's nu ne schone das voor als ik zondag in de mis moet voorlezen". 't Is zo eens iets anders hé moeder.

Allé, dan zullen we maar eens eerst wat genieten van de rust, voor zolang dat 't duurt tenminste.

(Hugo gaat naar zijn bescheiden stereoinstallatie, kiest een cd en weldra klinkt er kerkorgelmuziek door de huiskamer - Hugo zet zich in de zetel, sluit zijn ogen en luistert ingetogen)

PLOTS KLINKT ER LUID GERINKEL VAN GEBROKEN GLAS

(Hugo zet zich recht, kijkt eventjes rond, haalt zijn schouders op en luistert verder naar zijn lievelingsmuziek)

ENIGE TIJD LATER WORDT ER RUW OP DE DEUR GEKLOPT

(Hugo staat op, opent de deur en staat oog in oog met de buurman, een volkse, grote struise man gekleed in onderhemd, vuile jeansbroek en sportpantoffels)

JOHN (luid) Ne goeienavond!

HUGO (zegt iets terug doch dit wordt overstemd door zijn orgelmuziek)

JOHN (wijst naar de muziekinstallatie en zegt:)

Zet dat orgel eens af maat!

HUGO (zet snel de volumeknop bijna op 0)

- JOHN Amai mijn orgel, ik dacht al dat ik bij mijnheer pastoor had aangebeld, met die kerkmuziek hier.
- HUGO Nee, nee, 't is Hugo.
- JOHN Ja, ja, dat zie ik wel ventje. Luistert maat, ik was hierachter aan 't shotten met onze Mike en ik zeg „Mike“ zeg ik, da's onze oudste hé, „Mike“, zeg ik dus, „probeert nu eens vijf penalties te trappen zonder dat 'k er éne van kan pakken“. Zodus den deze in de goal. Onze Mike legt met veel show den bal op de stip, die geeft daar ne loeier op die bal en , ... een gat in een raam.
- HUGO Heu, bij mij?
- JOHN Ja, bij u! Allé, wat vindt ge daarvan?
- HUGO Heu, dat is wel sp, sp, spijtig hé.
- JOHN Sp, sp, spijtig? Gij vindt dat sp, sp, spijtig? Awel, ik vind dat st, st, stom! Hoe kunt ge nu als jonge gast zover naast ne goal shotten? Verstaat gij dat nu?
- HUGO Nee, niet zo goed nee.
- JOHN Awel, ik kan daar ook niet bij. Zeg, mag ik nu eens efkes vanachter die bal uit uw slaapkamer halen dan zal ik hem seffens eens voordoen hoe dat ge ne penalty moet trappen. Zeg hela, ik stoor toch niet hé, d'er ligt toch geen hete poes in uw bed op u te wachten hé?
- HUGO Een poes? Nee, nee, ik heb alleen een goudvis, b, b, buurman.
- JOHN B, b, buurman, buurman, zegt maar gerust John. We kennen mekaar nu toch al lang genoeg hé misdienaarke.
- HUGO Jazeker buur, heu, John.
- JOHN (klopt op Hugo's schouder)
Ha ha, ge zijt gij ne kerel zeg. Met een poes bedoel ik een schoon maske jongen, één die goed voorzien is van oren en poten.
Ge moet zo niet kijken, verstaat ge me niet goed misschien?
- HUGO Heu, jawel maar ...
- JOHN Zo gelijk dat blondje van gisterenavond op den televisie, hebt ge die griet gezien vent?

HUGO Ha, dat, nee, heu, ik ,ik, was niet thuis.⁵

JOHN Maar dan hebt ge 't één en 't ander gemist zene kerel.
Allé, we zullen eens gaan kijken se.
(af naar slaapkamer)

HUGO (kijkt rond, twijfelt of hij al dan niet mee zal gaan en of hij de volumeknop nu al dan niet wat verder open zou draaien - net als hij lijkt beslist te hebben zijn muziek toch wat luider te zetten hoort men achteraan
GELUID VAN EEN VALLEND GLAZEN VOORWERP
Hugo weet niet wat te doen)

JOHN (op met bal)
Zeg pilarenbijter, moet ge nu eens wat weten? Met me zo uit te rekken om aan die voetbal te geraken stootte ik toch wel een vaas van 't kaske zeker. God jong, ge moet dat zien, in duizend stukken uiteengespat, ongelooflijk! Al een geluk dat 't maar een prulleke was, van op één of ander voddenmarktje zeker?

HUGO Ja, heu, 't is te zeggen, ik weet niet, heu, eigenlijk is ze nog van mijn moe, moe, moeder geweest.

JOHN Ja ik ken dat. Dat menske geeft dat weg voor goed te doen en gij, den brave sukkel gij durft niet nee te zeggen natuurlijk. Awel, zo zijt g'er incens vanaf, just hé?

HUGO Ja, da's waar buurman.

JOHN John had ik gezegd hé. En luistert, voor dat raam zal ik seffens wel ne glazenmaker sturen, ik ken wel een goei adreske. Ge ziet, den John is de kwaaieste nog niet. Allé, ik gaan onze Mike eens leren voetballen. En gij, profiteert er maar eens goe van nu dat we ons twee dagen niet moeten uitsloven voor onze baas. A propos, over werken gesproken, wat doet gij eigenlijk voor de kost?

HUGO Wel, heu, ik werk op het kadaster.

JOHN Verkeerd, ik ZIT op het kadaster! Ha, ha, ha, 't is maar om te lachen zene maat, een zwanske af en toe dat mag toch wel eens van die van hierboven zeker hé?

HUGO Hierboven? Bedoelt u mijnheer St, st, stoop?

- JOHN Maar nee ventje, ik bedoel uwe God de vader, waar da gij zo'n schoon liekes voor speelt.
- HUGO Ha zo, dat bedoelt u.
- JOHN Allé koorknaap, houdt u goed, enne, dat raam dat komt in orde zene. Ik zen misschien soms wat nen aardige maar op den John kunt g'altijd rekenen! (af)
- HUGO Dank u buurman, heu, John (sluit de deur)
 (Hugo zet de muziek wat luider, hij neemt het potje vissenvoer en amuseert zich met het voeren van zijn vis - hij kijkt op zijn horloge, zet de muziek weer wat zachter en neemt de hoorn van de haak, hij tikt een nummer - hij kucht enkele keren)
 Hallo, ja, heu, met H. Vrieseman. (uit te spreken als HA VRIESEMAN)
 Heu, wablieft? Wat zegt u?
 U krijgt het plots koud? U bent misschien wat grieperig? Ha, een grapje, ja,... ha ja, nu begrijp ik het, ha ha. Wat ik u wilde vragen, is het boek „ABDIJEN EN KLOOSTERS IN DE OEKRAINE“ al binnen? Nog niet? Da's spijtig. Nog minstens een week? Heu ja, goed mijnheer, heu, wie zegt u? Vrieskou? Da's 'n eigenaardige naam, ...
 ha, ja, nog een grapje, ha ha. Ja wel heu, dan bel ik volgende week nog wel eens terug, dag mijnheer Vries..., heu, goedenavond.
 (kijkt bedenkelijk naar de hoorn en haakt dan in)
 (hij kijkt rond, neemt uit de keukenkast een borstel en een vuilblik en gaat ermee naar achteren)
ONDERTUSSEN WORDT ER OP DE DEUR GEKLOPT
 (Hugo lopend op, enkele kuchjes, hij opent de deur, er staat een niet erg appetetelijke man op de gang.
- MAN Gast, 't is voor Tania.
- HUGO T, t, tania, hoe bedoelt u?
- MAN Sorry, ik had misschien eerst moeten bellen maar ik kon de blok hier binnenglippen omdat er juist een oud madammeke op stap ging. Zijt ge nog niet klaar misschien?

- HUGO Klaar?
- MAN Awel ja (stapt de flat binnen), daar in de slaapkamer veronderstel ik?
- HUGO In de slaap, slaapkamer? Eigenlijk was ik er nog maar juist aan begonnen.
- MAN Sorry man, stoor u vooral niet aan mij (stapt richting keuken),
doe maar rustig verder, ik kijk ondertussen wel even in de ijskast.
- HUGO Heu, goed ja, (sluit ondertussen de deur), doet u maar, dan maak ik het werk af
in de slaapkamer.
- MAN No problem kerel, ik heb hier trouwens al een heerlijk aperitiefje gevonden.
(neemt een fles witte wijn uit de ijskast)
- HUGO Heu, ja, heu, dan ga ik maar. (begrijpt niet goed wat er allemaal gebeurt)
Mijnheer, toen u daarjuist binnenkwam, vroeg u dan niet of ...
- MAN Vooruit man, (neemt een glas uit de kast) handel die affaire in de slaapkamer af
en gun me een zalig glaasje Moezelwijn.
- HUGO Ja, ja, natuurlijk mijnheer. (af naar slaapkamer)
- MAN Ideaal om in de stemming te komen.
(de bezoeker zet zich met de fles en het glas in een zetel, hij ontspant zich
blijkbaar; zijn vest gaat uit, de das wat lossier ...)
(al snel komt Hugo binnengelopen, blijkbaar heeft ie zijn vingers aan een
stuk glas gesneden, hij bloedt aan zijn hand, hij rent naar de waterkraan in de keu-
ken, houdt zijn vingers onder het stromende water)
- MAN Wat krijgen we nu, moet gij dat zelf verzorgen kerel?
- HUGO Hoe, hoe bedoelt u?
- MAN Wel ja, in de advertentie is toch sprake van een sexy verpleegstertje dat al je
stoute wensen inwilligt. Een verpleegster, die moet daar toch verstand van hebben
zou ik denken.
- HUGO Een ver, verpleegster? In een advertentie?
- MAN Yes, en zo dadelijk in mijn armen als gij hier nog lang blijft sukkelen.
- HUGO Ik begrijp het eigenlijk niet zo goed.
- MAN No way, laat dat lekker stuk maar aan mij over, ik krijg ze wel klein.
- HUGO U bedoelt?
- MAN Awel Tania, 't is toch Tania die daar in de slaapkamer ligt hé simpele?

- HUGO Ta, ta, tania, maar nee, daar ligt alleen de vaas van ons moeder, in, in, stukken op de grond.
- MAN (dreigend recht) Wat? En Tania? Waar is Tania dan?
- HUGO Heu, ik weet het niet, welke bedoelt u?
- MAN (neemt stukje krant uit de binnenzak van zijn vest) Deze bedoel ik, (houdt het papiertje voor Hugo's neus) „Tania, blond, sexy, rondborstig en gewillig verpleegstertje, vervult al je stoute wensen“.
- HUGO Dit, dit, dit moet een vergissing zijn mijnheer.
- MAN Dit is toch de eerste verdieping?
- HUGO Ja, maar er komen hier, hier, hier op de gang nog twee deuren uit. Misschien is één ervan wel van Ta, Ta, Tania misschien?
- MAN Shit, godverdomse klootzak, houdt gij mij hier in dat triestig kot aan 't lijntje terwijl er hiernaast een heet ding op mij wacht?
- HUGO Hiernaast? Dat kan, of anders is't de deur daarnaast misschien?
- MAN Misschien? Misschien? Misschien, simpel duif, misschien sla ik u gewoon in mekaar omdat ik uw gezicht niet meer wil zien, misschien sneuvelen er hier nog wel andere dingen dan 't vaseke van uw moeke!
- HUGO Alstublieft, niet doen mijnheer, ik, ik ...
- MAN Godverdomme, (smijt de wijnfles tegen de muur stuk), als ge dan toch aan 't opruimen zijt, godverdomme, ne mens zo voor de zot houden, godverdomme... (af)
(Hugo kijkt even naar de deur, zucht en zoekt vervolgens in enkele kastjes naar iets om de wonde te verzorgen, na enige tijd vindt hij het nodige en na wat onhandig geklungel heeft hij een overdreven zwaar verband rond zijn hand - net wanneer hij weer naar achteren wil gaan om de boel verder op te kuisen
KLINT DE DEURBEL, AFSCHUWELIJK LUID.
(Hugo neemt de binnenhuistelefoon op en zegt na enkele kuchjes:)
Hallo, nu al? Dat is inderdaad vlug ja, ja, komt u dan maar binnen.
(hij drukt op het deurknopje en even later *KLOPT MEN OP DE DEUR* - Hugo doet open en daar is de glazenmaker met een groot stuk glas in zijn handen)

- WERKMAN Ne goeienavond mijnheer, „SNEL-HERSTEL“. Ik ben ne maat van den John. Al een geluk dat ik hier in de straat aan 't kloten was. En, in kosten gevallen?
- HUGO Wel ja, 't is te zeggen ...
- WERKMAN Niet zo triestig vent, ik zeg altijd, scherven brengen geluk, let op mijn woorden. Allé, zeg es, waar is 't te doen?
- HUGO Vanachter, in de slaapkamer mijnheer.
- WERKMAN Ai, ai, toch geen echtelijke twisten gehad zeker, want daar bemoei ik mij niet mee zene!
- HUGO Nee, want heu, ik, ik heb geen vrouw.
- WERKMAN Maar vent toch! Dan hebt g'helemaàl geen reden om ongelukkig te zijn. Ge moogt 't gerust weten, als ik toen had geweten wat ik nu weet, holala, ik zou het helemaal anders hebben aangepakt, zeker weten! Maar ja, ge zijt jong, ge komt een schoon maske tegen met alles d'erop en d'eraan en ge zijt verkocht hé vent. Ge weet hoe dat gaat hé!
- HUGO Heu, ja zeker.
- WERKMAN Op den 't v zien z'er allemaal om te stelen uit, gelijk die maskes van gisteravond. Hebt ge dat wat gevolgd?
- HUGO Nee, heu, ik had bezoek.
- WERKMAN 't Was anders weer de moeite. Schoon om zien allemaal maar luistert, ik heb op mijne auto ne sticker hé vent, en weet ge wat daarop staat?
- HUGO Heu, Walibi?
- WERKMAN Mijn vrouw is om te stelen, ik vind alleen geen dief. Ha, ha, ha, goed hé vent!
- HUGO (doet moeite om mee te lachen) Ha,ha, zo bedoelt ge, ja, die is goed.
- WERKMAN Had ik het geweten! Maar ja, daar is't nu toch te laat voor, ik zal ons Nicole moeten pakken gelijk dat z'is, haar kuren inbegrepen. Allé, we zullen dat eens efkes repareren! (merkt plots de wijnfles op de grond op)
- Ha ha, een feestje gehad?
- HUGO Heu, zoiets ja.
- WERKMAN Zoiets, ha, 't kan ook een orgie geweest zijn zeker, ha ha ha. (lachend naar achter)
- HUGO (weet nietof hij zou meegaan of niet - uiteindelijk neemt hij de verwelkte bloemen uit de vaas op tafel en hij zet er de nieuwe in,

ondertussen hoort men *HET GETIMMER VAN DE GLAZENMAKER*-
terwijl Hugo de bloemen schikt komt de werkman op, Hugo gaat er met de
verwelkte bloemen naar toe)

- WERKMAN Wat is't vent, de Ronde van Frankrijk gewonnen?
- HUGO Hoe bedoelt ge?
- WERKMAN Awel, met die bloemen.
- HUGO Ha dat, nee, da's zo'n gewoonte van mij om vrijdags de bloemen te verversen.
- WERKMAN Awel en ik heb zo de gewoonte om vrijdags de bloemekes buiten te zetten, ha ha
ha! Apropos, uw raam is al gerepareerd zene. En in 't vervolg ziet ge waar dat ge
loopt met uw zatte botten hé! Ha, ha, ha, ik lach er maar eens mee
zene vent. Ja luistert, ge moet dat verstaan, ik kan toch zomaar niet direct met de
rekening afkomen en dan mijn schup afkuisen hé, dat vind ik nu zo ongeleefd hé..
Nee, nee, gewoonlijk doen ik eerst nog efkes een klappeke of ik probeer de
mensen wat aan 't lachen te brengen, begrijpt ge't?
- HUGO Ik geloof het wel ja.
- WERKMAN Ha, ge gelooft het wel, maar ge zijt precies niet zeker hé vent. Allé, dan zullen we
maar ineens met de deur in huis vallen, 't is 5.000 ballen.
- HUGO Vijfduizend zegt u? Heu ja, wel heu, da's goed.
(neemt zijn portefeuille en rekent af) Alstublieft mijnheer.
- WERKMAN Merci vent. Nog een goei weekend en niet te zat hé! Ha, ha, ha!
(lachend af)
- HUGO (sluit de deur - gaat naar achter en komt terug met het gebroken glas en de ver-
welkte bloemen - hij werpt dit alles in de vuilnisbak - hij plaatst het kuisgerief
weer in de kast en net als hij de muziek wilt luider zetten *KLINKT DE
TELEFOON*)
- HUGO (enkele kuchjes)
Hallo, met H. Vrieseman, (aarzelend), een, een enquête zegt u? Wel heu, ja,
even dan, ja. Ja, inderdaad, ik eet dikwijls vlees ja, soms een worst, of een ham-
burger, of wat hesp ja. Of ik verschillende soorten vis in huis heb? Nee, (hij kijkt
ondertussen naar Gregorius) ik heb hier eigenlijk maar één soort mevrouw. Wát
zegt u, maar mevrouw, ik dien mijn vis niet op, ik denk er trouwens niet aan, om,

om, om Gregorius op te eten, nee mevrouw, daar ga ik niet dieper op in , nee, heu, dag mevrouw. (legt de hoor neer)

(gaat voor de bokaal staan en schudt nietsbegrijpend zijn hoofd, dan valt zijn oog op de muziekinstallatie, hij draait aan de volumeknop en de orgelmuziek klinkt door de huiskamer, hij neemt een pakje koekjes en installeert zich met een boek uit de boekenkast in de zetel, na enige tijd begint de vermoeidheid blijkbaar toe te slaan en zijn ogen vallen toe, uiteindelijk stopt ook de muziek, de avond valt,

PLOTS GERAMMEL AAN DE DEUR

iemand tracht in te breken, men ziet een lichtstraal van een zaklamp, de inbreker sluipt enkele passen naar binnen en speurt de omgeving af, plots schijnt hij met zijn zaklamp midden in het gezicht van Hugo die wakker schiet en zonder enige intonatie of emotie zegt:)

Dag.

(waarop de inbreker het op een lopen zet.

Hugo staat recht, sluit de deur, zet de koekjes in de keuken en zegt:)

Slaapwel Gregorius, slaapwel moeder.

(hij sloft met het boek naar zijn slaapkamer,

MEN HOORT HET AANZWELLEND GELUID VAN EEN LAAG OVERVLIEGEND VLIEGTUIG).

BEDRIJF 2

ZATERDAGOCHTEND

DE TELEFOON RINKELT EEN HELE TIJD.

Hugo komt geeuwend, doch reeds gekleed, op,
 hij heeft zich blijkbaar moeten haasten want zijn hemd is verkeerd geknoopt en een deel ervan hangt
 uit de openstaande gulp van zijn broek.,
 hij neemt de hoorn op en zegt na enkele kuchjes:

HUGO Hallo, met H. Vrieseman, nee mevrouw, voor Beauty Center Tatjana drukt
 u de 0 in plaats van de 9 achteraan. Ja mevrouw, dag.
 (legt de hoorn neer)
 Goeiemorgen Gregorius, goeiemorgen moeder.
 (hij zet de radio aan die lichte muziek speelt, hij zet koffie, dekt de tafel voor twee,
 steekt een boterham in de broodrooster en zet zich vervolgens aan de ontbijt-
 tafel, ondertussen blijkt zijn boterhammetje te verbranden want er komt rook uit de
 rooster, na enige tijd valt hem dit op, hij springt recht waardoor zijn stoel op de
 grond valt, hij drukt de hendel van de broodrooster omhoog en neemt zijn zwart-
 geblakerde boterham eruit)
 (hij waagt een tweede poging met een nieuw sneetje brood)
 (ondertussen kondigt de radiostem de aanbiedingen voor TAXI-STOP aan)

RADIO Goedemorgend luisteraars, het is half negen en dus tijd voor onze TAXI-STOP ru-
 brik met vandaag volgende interessante aanbiedingen:
 (Hugo luistert)
 Twee personen kunnen maandag meerijden richting Praag, er is een chauffeur die
 plaats heeft voor drie passagiers en naar Rome rijdt en iemand is bereid om dinsdag
 twee mensen mee te nemen naar Dortmund. Verder heeft een chauffeur nog twee
 plaatsjes voor een trip naar Parma en tenslotte is er een wagen die volgende week
 woensdag naar Lourdes rijdt (bij dit bericht is Hugo plots één en al oor). Tot zover
 de aanbiedingen van TAXI-STOP, meer inlichtingen kan je vrijblijvend verkrijgen
 op het nummer 09/233 23 54. Ik herhaal, 09/233 23 54. En dan gaan we nu verder
 met een stemmig muziekje.

HUGO

(staat recht en zoekt, het telefoonnummer mompelend, een papiertje waar hij het nummer op noteert)

(peinzend ontbijt hij verder terwijl *PLOTS VANUIT EEN NABURIGE FLAT HET GELUID VAN EEN BOORMACHINE KLINKT-*

Hugo kijkt even op maar eet dan onverstoord verder, dan ruimt hij de tafel af, hij zet de radio af en gaat met het papiertje bij de telefoon zitten, hij tikt het nummer van TAXI-STOP)

(hij kucht enkele keren) Hallo, ja, heu, met H. Vrieseman.

ONDERTUSSEN KLINKT ANDERMAAL HET GELUID VAN DE BOORMACHINE

Wat zegt u? Vrieseman, H. Vrieseman ! (het geluid stopt)

Ik hoorde op de radio dat er plaats is voor Lourdes. Ja? Woensdag, dat is goed, met juffrouw Versteeg zegt u? Ja, heu, goed ja, wacht even, (neemt een bic om te noteren) ja, 02/646 88 72, goed mijnheer, dank u zeer mijnheer. (hoorn neer)

(hij blijft even voor zich uit staren om het mooie vooruitzicht te verwerken; door *HET GELUID VAN DE BOORMACHINE*

komt hij echter vlug terug tot de werkelijkheid, hij neemt andermaal de hoorn op hij wacht om het nummer van juffrouw Versteeg te tikken tot het geluid van de boormachine ophoudt, enkele kuchjes)

HUGO

Ha, ha, hallo, met H. Vrieseman, ben ik verbonden met juffrouw Versteeg? Nu ja, ik bedoel natuurlijk via de telefoon. Ja, u gaat naar Lourdes heb ik vernomen, heu, wat ik u wilde vragen is eigenlijk het volgende, wel heu, hoe zal ik zeggen, ...

mag ik mee? Natuurlijk kunnen we eerst kennismaken, ja, waar woont u? Ai, ik heb eigenlijk geen wagen, 't is daarom ook dat ik u bel hé, ha, u komt zelf eens langs (hij kijkt onrustig de kamer rond en hij vreest dat het geluid van de boormachine elk moment kan weerklinken, hij maakt het daarom kort).

Dus, heu, u woont ook in de stad? Goed, 't is Albertlei 62, eerste verdieping, om zeven uur, ja, goed. Ja, da's aan de vlieghaven, ja, dag, heu o ja, 't is het belletje bij H. Vrieseman, dat is mijn naam ziet u, goed. Ja, dag.

(hij legt de hoorn neer en is tegelijkertijd wat opgewonden en ongerust, hij kreeg immers nog nooit eerder een juffrouw over de vloer)